

Ey Benim Mazlum Memleketim

— Ayşenur... · 22 Ağustos 2016

Ve bir sessizliğimin en can alıcı yanıydı
İçimdeki çığılı bastırma telaşım...
Başarabilmek ne zor şeydi
En karanlık olandı...
Ey benim
Mazlum memleketim
Ey benim bağına masum çocukları yatırırken
Utanan toprağım
Ey benim çaresizim
Ey benim serzenişlerim...
Kanıyoru(Z)m
Dün, bugün, ...
Ve hep korkuyorum yarına varacak dilimden
Ne gelir elden
Biz yine yitik
Yine iki elinin arasında tutan başını
Ve hıçkırma hıçkırma ağlayan...
En yakışıklı ölümleri dilerken
En gaddarı
En zalimi
En vahşisini diktiler de
Mezarımıza atamadık adımı rahat rahat...
Ölüm bile huzurlu değildi
Kan kokusu içinde kıvranırken
Bir şahadeti çok gördüler.
Son nefesi verirken...
Bir silah
Bir bombanı n o iğrenç gürültüsü altında
G/ördüler başımızdaki kara bulutları
Ve bulutlar
Gözyaşı oldu bedenimize
Bedenimizi kefenlemeden önce yıkayan...
Yine de bitmiş değil
g/itmiş değil kendinden, bizden
Anadan, babadan, evlattan ümitler

Dimdik olabilmek adına
En boynu bükük zamanlarda
İnadına baş kaldırabilmenin gücüyle
Diliyorum
İyi olabilmeyi...
//...NOT...//
Bu vatan
Güzel ölümleri hak edenlerin
Ana kucağı
Baba ocağıdır...